

Zaaknummer : CBHO 2017/134
Rechter(s) : mrs. Borman, Van der Spoel en Drop
Datum uitspraak : 23 februari 2018
Partijen : appellant en CBE Vrije Universiteit
Trefwoorden : beoordeling
beoordelingskader
eindbeoordeling
kennen en kunnen
professioneel gedrag
schikkingsprocedure
tussenbeoordeling
verhinderdata
versnelde behandeling

Artikelen : WHW: artikel 7.66, tweede lid
Awb: artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b
Handleiding toetsing 'Masteropleiding Geneeskunde VUmc-compas '08 studiejaar 2016-2017

Uitspraak : ongegrond

Hoofdoverwegingen : 2.4.1. Uit de dossierstukken leidt het College het volgende af. Op 18 april 2017 heeft het schikkingsgesprek tussen de examencommissie, de examinator en appellant plaatsgevonden en zijn nadere afspraken over verstrekking van informatie gemaakt. De verstrekking van die informatie diende uiterlijk 1 mei 2017 te geschieden. Het is het College, niet gebleken dat de procedure, zoals appellant lijkt te stellen wat betreft de totstandkoming van de schikking onzorgvuldig is verlopen. De examencommissie heeft verweerder op 2 mei 2017 verzocht om uitstel voor het indienen van een verweerschrift, omdat toen nog niet duidelijk was of partijen een schikking hadden bereikt. Verweerder heeft dat verzoek ingewilligd en twee weken uitstel verleend. Daarop heeft de gemachtigde van appellant gereageerd bij e-mail van 2 mei 2017 met het verzoek alvast een hoorzitting te plannen, waarbij de voorkeur, aldus voormelde e-mail, uitging naar een zitting in de maand mei in verband met verhinderdata. Die verhinderdata heeft de gemachtigde niet nader geconcretiseerd. Vervolgens heeft de examencommissie bij e-mail van 10 mei 2017 het verweerschrift ingezonden, waarbij zij concrete verhinderdata met reden van verhindering heeft vermeld. Bij e-mail van 18 mei 2017 heeft verweerder partijen uitgenodigd voor een hoorzitting op 8 juni 2017. Daarop heeft gemachtigde van appellant bij e-mail van 24 mei 2017 ongemotiveerd vermeld, verhinderd te zijn voor die datum en heeft hij verzocht om een andere datum. Gemachtigde heeft bovendien ongemotiveerd gesteld tot en met week 26 verhinderd te zijn. Verweerder heeft vervolgens beslist de hoorzitting doorgang te laten vinden, omdat niet eerder concrete verhinderdata waren opgegeven. Naar het oordeel van het College heeft verweerder, gelet op het verloop van de procedure, het feit dat de gemachtigde ongemotiveerd heeft gesteld niet te kunnen verschijnen en het feit dat hij eerst op 24 mei 2017 met concrete verhinderdata is gekomen, waarbij de reden van verhindering niet is gemotiveerd, niet onzorgvuldig gehandeld. Anders dan appellant lijkt te betogen, valt uit de mededeling dat de voorkeur uitgaat naar een hoorzitting in de maand mei, niet op te maken dat de gemachtigde daarna een gehele maand afwezig zou zijn en dat hij zich niet zou kunnen laten vervangen. Het College wijst in dit kader op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 maart 2015, ECLI:NL:RVS:2015:917.
[...]
2.5.3. De examinator baseert zijn eindbeoordeling, zoals hij ter zitting van het College heeft toegelicht, op input van de artsen in opleiding die de student hebben begeleid. Hij verzamelt daartoe de tussentijdse beoordelingen en aan de hand daarvan maakt hij een eindbeoordeling op, aldus de examinator. Hoewel de tussenbeoordeling van appellant tijdens het coschap Dermatologie

voldoende was, hebben zich, aldus de toelichting van de examiner, in het tweede gedeelte van de coschap problemen voorgedaan wat betreft het professionele gedrag van appellant. Van de tekortkomingen in het professionele gedrag hebben drie artsen in opleiding gezamenlijk en buiten de gangbare procedure om, melding gemaakt aan de examiner. Deze tekortkomingen, zo heeft verweerder in het verweerschrift toegelicht, hebben onder meer betrekking op de wijze waarop appellant zijn spreekuren inrichtte en op zijn onvermogen om met het patiëntvolgsysteem te werken. Verweerder heeft zich in dit verband terecht op het standpunt gesteld dat de examiner deze melding bij zijn beoordeling mocht betrekken. De melding heeft, zoals verweerder terecht opmerkt en zoals volgt uit de handleiding, betrekking op het professionele gedrag van appellant en is daarmee relevant voor de eindbeoordeling. Hoewel een van de artsen in opleiding appellant niet heeft begeleid, is deze arts op de werkvloer wel bij appellant betrokken geweest. Het College ziet daarom geen grond voor het oordeel dat de input van deze arts niet zou mogen meewegen in de eindbeoordeling. Het College ziet evenmin grond voor het oordeel dat de examiner had moeten twijfelen aan de juistheid van de melding. Wat het betoog van appellant betreft, dat de vermeende diefstal een rol bij de eindbeoordeling lijkt te hebben gespeeld, heeft verweerder opgemerkt dat dit incident is geschaard onder het "onvoldoende kunnen omgaan met anderen". Volgens het eindbeoordelingsformulier heeft appellant voor dat onderdeel geen onvoldoende gescoord. Gelet hierop, acht het College het standpunt van verweerder dat de vermeende diefstal geen doorslaggevende rol heeft gespeeld bij de eindbeoordeling van het coschap, niet onjuist. Het College komt tot de conclusie dat verweerder de vaststelling van het cijfer, voor zover ter beoordeling van het College, terecht in stand heeft gelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

[naam], wonende te [woonplaats], appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Vrije Universiteit, verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 24 maart 2017 heeft de examiner appellant een onvoldoende toegekend voor het coschap Dermatologie.

Bij beslissing van 30 juni 2017 heeft verweerder het door appellant daartegen ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 20 november 2017, waar appellant, bijgestaan door mr. M.R.P. Bakker, advocaat te Amsterdam, en verweerder, vertegenwoordigd door drs. A.M. van Donk, secretaris van verweerder, zijn verschenen. Tevens waren aanwezig mr. A.E.M. Boogerman, prof. T. Rustemeyer, prof. dr. A.J.L.M. van Balkom en dr. H.E.M. Daelmans, allen werkzaam bij de Vrije Universiteit.

2. Overwegingen

Voorgeschiedenis en besluitvorming

2.2. Appellant heeft van 13 tot en met 24 maart 2017 het coschap Dermatologie gelopen. Na een voldoende voor de tussenbeoordeling, is na afloop van het coschap een eindbeoordeling opgemaakt door de examiner. Die eindbeoordeling resulteerde, bij beslissing van 24 maart 2017, in een onvoldoende.

2.2.1. Appellant heeft administratief beroep ingesteld tegen de beslissing van de examinator. Verweerder heeft dat beroep bij beslissing van 30 juni 2017 ongegrond verklaard. Volgens verweerder heeft de examinator aannemelijk gemaakt dat de artsen in opleiding, die spontaan feedback op het gedrag van appellant hadden gegeven, direct waren betrokken bij het coschap Dermatologie van appellant en heeft de examinator de melding van deze artsen dan ook terecht betrokken bij zijn eindbeoordeling. Verweerder heeft voorts geen aanleiding gezien de beslissing van de examinator te vernietigen.

2.3. Appellant kan zich niet verenigen met deze beslissing en heeft daarom beroep bij het College ingesteld.

Het geschil in beroep

- Het schikkingsgesprek en het horen

2.4. Appellant voert allereerst – samengevat weergegeven – aan dat hij onvoldoende in de gelegenheid is gesteld om te worden gehoord. Hij betoogt dat hij heeft verzocht om versnelde behandeling en dat hij nadrukkelijk zijn voorkeur heeft uitgesproken voor een hoorzitting in mei. Daarop ontving hij geen reactie en verweerder is evenmin overgegaan tot het plannen van een hoorzitting. Vervolgens ontving hij het bericht dat de hoorzitting, zonder overleg en zonder rekening te houden met het verzoek om versnelde behandeling was ingepland op 8 juni 2017. Verder betoogt appellant dat hij zich, wat de schikkingprocedure betreft, niet aan de indruk kan onttrekken dat uitvoerig overleg heeft plaatsgevonden tussen de examinator en de voorzitter van de examencommissie, terwijl onduidelijk is gebleven wat daarbij aan de orde is gesteld.

2.4.1. Uit de dossierstukken leidt het College het volgende af. Op 18 april 2017 heeft het schikkingsgesprek tussen de examencommissie, de examinator en appellant plaatsgevonden en zijn nadere afspraken over verstrekking van informatie gemaakt. De verstrekking van die informatie diende uiterlijk 1 mei 2017 te geschieden. Het is het College, niet gebleken dat de procedure, zoals appellant lijkt te stellen wat betreft de totstandkoming van de schikking onzorgvuldig is verlopen.

De examencommissie heeft verweerder op 2 mei 2017 verzocht om uitstel voor het indienen van een verweerschrift, omdat toen nog niet duidelijk was of partijen een schikking hadden bereikt. Verweerder heeft dat verzoek ingewilligd en twee weken uitstel verleend. Daarop heeft de gemachtigde van appellant gereageerd bij e-mail van 2 mei 2017 met het verzoek alvast een hoorzitting te plannen, waarbij de voorkeur, aldus voormelde e-mail, uitging naar een zitting in de maand mei in verband met verhinderdata. Die verhinderdata heeft de gemachtigde niet nader geconcretiseerd. Vervolgens heeft de examencommissie bij e-mail van 10 mei 2017 het verweerschrift ingezonden, waarbij zij concrete verhinderdata met reden van verhindering heeft vermeld. Bij e-mail van 18 mei 2017 heeft verweerder partijen uitgenodigd voor een hoorzitting op 8 juni 2017. Daarop heeft gemachtigde van appellant bij e-mail van 24 mei 2017 ongemotiveerd vermeld, verhinderd te zijn voor die datum en heeft hij verzocht om een andere datum. Gemachtigde heeft bovendien ongemotiveerd gesteld tot en met week 26 verhinderd te zijn. Verweerder heeft vervolgens beslist de hoorzitting doorgang te laten vinden, omdat niet eerder concrete verhinderdata waren opgegeven.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder, gelet op het verloop van de procedure, het feit dat de gemachtigde ongemotiveerd heeft gesteld niet te kunnen verschijnen en het feit dat hij eerst op 24 mei 2017 met concrete verhinderdata is gekomen, waarbij de reden van verhindering niet is gemotiveerd, niet onzorgvuldig gehandeld. Anders dan appellant lijkt te betogen, valt uit de mededeling dat de voorkeur uitgaat naar een hoorzitting in de maand mei, niet op te maken dat de gemachtigde daarna een gehele maand afwezig zou zijn en dat hij zich niet zou kunnen laten vervangen. Het College wijst in dit kader op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 maart 2015, ECLI:NL:RVS:2015:917.

- De beslissing van 30 juni 2017

2.5. Appellant betoogt vervolgens dat de beoordeling van het coschap volledig lijkt te zijn bepaald door een melding van drie artsen in opleiding. Volgens appellant heeft een dergelijke door derden rechtstreeks ter kennis van de examinator gebrachte melding echter geen plaats binnen het beoordelingskader van een coschap. Bovendien is hij tijdens het coschap niet begeleid door een van de artsen die de melding heeft gedaan. Daarbij is verder onduidelijk gebleven hoe zijn functioneren is beoordeeld en is de melding niet onderzocht op waarheidsgehalte en relevantie. Ook heeft hij tijdens het coschap overwegend positieve feedback ontvangen. De examencommissie hecht verder ten onrechte zwaar aan een incidentele melding van een vermeende diefstal. Volgens appellant lijkt de eindbeoordeling van de examinator dan ook ten onrechte voornamelijk ingegeven te zijn door deze verdenking. Bovendien is volgens appellant van belang dat hij de coschappen

volgens op het coschap Dermatologie met een voldoende heeft afgerond. Appellant komt tot de conclusie dat verweerder onzorgvuldig onderzoek heeft verricht en een onjuiste weging heeft gegeven aan alle feiten en omstandigheden. Om die reden komt de beslissing van 30 juni 2017 voor vernietiging in aanmerking, aldus appellant.

2.5.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:4, derde lid, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van een college van beroep voor de examens een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Dit betekent dat het College slechts kan beoordelen of het college van beroep voor de examens het cijfer niet in stand mocht laten omdat bij de beoordeling van het coschap niet zou zijn voldaan aan voorschriften van procedurele aard die bij of krachtens de Awb, de WHW of enig andere wet in formele zin zijn gesteld.

2.5.2. De Handleiding toetsing 'Masteropleiding Geneeskunde VUmc-compas '08 studiejaar 2016-2017' (hierna: handleiding) is bedoeld als naslagwerk voor examinatoren, beoordelaars en studenten. In de handleiding is uitgebreid neergelegd hoe een coschap wordt beoordeeld. Die beoordeling bestaat uit twee delen, te weten de beoordeling over het professioneel gedrag en de beoordeling over het functioneren op de werkplek. Deze onderdelen vormen samen de eindbeoordeling van de stage. Een student heeft aan de stage voldaan als beide onderdelen met een voldoende zijn beoordeeld, aldus de handleiding. In de handleiding is ook opgenomen op grond van welke onderdelen de beoordeling van het professionele gedrag geschiedt. Daarnaast is in de handleiding vermeld hoe kan worden beoordeeld wanneer het professioneel gedrag voldoende is. Niettemin kunnen daarvoor geen glasheldere criteria worden gegeven. Begeleiders kunnen, aldus voormelde handleiding, als richtlijn gebruiken het antwoord op de vragen of de begeleider patiënten aan de student toevertrouwt en of hij de student als toekomstige collega zou willen hebben.

2.5.3. De examinerator baseert zijn eindbeoordeling, zoals hij ter zitting van het College heeft toegelicht, op input van de artsen in opleiding die de student hebben begeleid. Hij verzamelt daartoe de tussentijdse beoordelingen en aan de hand daarvan maakt hij een eindbeoordeling op, aldus de examinerator. Hoewel de tussenbeoordeling van appellant tijdens het coschap Dermatologie voldoende was, hebben zich, aldus de toelichting van de examinerator, in het tweede gedeelte van de coschap problemen voorgedaan wat betreft het professionele gedrag van appellant. Van de tekortkomingen in het professionele gedrag hebben drie artsen in opleiding gezamenlijk en buiten de gangbare procedure om, melding gemaakt aan de examinerator. Deze tekortkomingen, zo heeft verweerder in het verweerschrift toegelicht, hebben onder meer betrekking op de wijze waarop appellant zijn spreekuren inrichtte en op zijn onvermogen om met het patiëntvolgsysteem te werken. Verweerder heeft zich in dit verband terecht op het standpunt gesteld dat de examinerator deze melding bij zijn beoordeling mocht betrekken. De melding heeft, zoals verweerder terecht opmerkt en zoals volgt uit de handleiding, betrekking op het professionele gedrag van appellant en is daarmee relevant voor de eindbeoordeling. Hoewel een van de artsen in opleiding appellant niet heeft begeleid, is deze arts op de werkvloer wel bij appellant betrokken geweest. Het College ziet daarom geen grond voor het oordeel dat de input van deze arts niet zou mogen meewegen in de eindbeoordeling. Het College ziet evenmin grond voor het oordeel dat de examinerator had moeten twijfelen aan de juistheid van de melding. Wat het betoog van appellant betreft, dat de vermeende diefstal een rol bij de eindbeoordeling lijkt te hebben gespeeld, heeft verweerder opgemerkt dat dit incident is geschaard onder het "onvoldoende kunnen omgaan met anderen". Volgens het eindbeoordelingsformulier heeft appellant voor dat onderdeel geen onvoldoende gescoord. Gelet hierop, acht het College het standpunt van verweerder dat de vermeende diefstal geen doorslaggevende rol heeft gespeeld bij de eindbeoordeling van het coschap, niet onjuist.

Het College komt tot de conclusie dat verweerder de vaststelling van het cijfer, voor zover ter beoordeling van het College, terecht in stand heeft gelaten.

Slotsom

2.6. Het beroep is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtsdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.J. Borman, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. J.Th. Drop, leden, in tegenwoordigheid van mr. R. Grimbergen, als secretaris.